

6de zondag door jaar B

Mc. 1, 40-45

Afgelopen week stond er in een van de landelijke kranten een artikel over een nieuwe bijbelvertaling. En een van de vragen was of het nog van deze tijd is om God als een man aan te spreken daarmee samen hangend de vraag of de Hij met een hoofdletter geschreven moest worden, en dus of de Bijbel toch niet gedateerd is. Juist als wij dan de eerste lezing horen zien wij de wijsheid die aanwezig is bij het Joodse volk en ook vandaag nog wordt toegepast. En dus heeft de bijbel niks aan actualiteit verloren.

Want wat staat er nu eigenlijk in de tekst van Leviticus: heeft er iemand een besmettelijke ziekte (melaatsheid) dan moet hij zich laten onderzoeken (testen) want de priester moet de ziekte vast stellen, hij moet dan apart gaan wonen (in quarantaine gaan) om anderen niet te besmetten. Hij moet zichtbaar laten worden dat hij ziek is en zijn baard (en dus ook zijn mond) bedekken. En pas als hij gezond is mag hij terug in contact komen met de anderen. Dit lijkt toch wel erg veel op de maatregelen die wij in onze coronatijd kennen. Testen, bij ziekte in quarantaine gaan, de mond en baard bedekken met een mondmasker en in zorgcomplexen worden er op de deuren etiketten geplakt om aan te geven dat er in die kamer iemand besmettelijk is.

En ik zeg dit niet om de plek in te nemen van het RIVM maar omdat het evangelie een stap verder gaat en ons perspectief biedt, naast deze hygiëne regels. Want in het evangelie ontmoet Jezus een melaatse. De melaatse heeft zijn quarantaine verlaten om Jezus te ontmoeten en Jezus komt deze man nabij en raakt hem aan. Daarmee worden alle regels geschonden! Door de regels te overtreden zegt Jezus niet dat deze regels niet nodig of nuttig zijn, maar laat Hij ons ook zien dat Hij ook bij ons komt als wij ziek en buitengesloten zijn. God heeft geen hindernissen op zijn weg om bij ons te komen.

Maar dat veronderstelt wel van onze kant dat wij God niet het verwijt maken dat het moeilijk is en gaan klagen, maar Hem vooral vragen om zijn steun en hulp en tegelijkertijd ons verstand gebruik maken mee te werken aan ons herstel. God geeft ons perspectief en is bij ons. En ik hoop dat wij allemaal al eens die ervaring hebben opgedaan dat toen wij in een moeilijke situatie zaten wij Gods hulp ervaren hebben. Wellicht door een woord uit de Bijbel of iemand die ons onverwacht zijn of haar hulp heeft aangeboden. Jezus zelf heeft geen angst om ons in ziekte en lijden te omarmen. Laten wij dan met alles wat wij mee dragen bij God komen en Hem bidden om zijn hulp.

En dan kunnen wij ook de woorden van Paulus begrijpen uit de 2^e lezing. “Doe alles ter ere Gods”. Met andere woorden handelen als een christen die op Christus gelijkt, geen aanstoot geven en het goede doen. Of kijkend naar de lezingen kunnen wij ons de vraag stellen wie kan ik helpen? welke zieke in mijn omgeving heeft mijn aandacht nodig? Maar ook hoe ga ik met mijn moeilijkheden om, durf ik deze ook bij God te brengen en Hem vragen om het

kruis draagbaar te laten zijn? God wil ons deze zondag opnieuw komen bezoeken, in het bijzonder zij die lijden. Laten wij ons hart daarvoor openen om opnieuw Jezus te ontmoeten juist ook als wij zwak zijn.

Harm Eskes, pastor